

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.07.1995
KOM(95) 276 endelig udg.

95/0148 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

OM FORBRUGERBESKYTTELSE

I FORBINDELSE MED ANGIVELSE AF

PRISER PÅ FORBRUGSVARER

(forelagt af Kommissionen)

**FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV OM FORBRUGERBESKYTTELSE
I FORBINDELSE MED ANGIVELSE AF PRISER PÅ
FORBRUGSVARER**

BEGRUNDELSE

A. INDLEDNING

1. I Fællesskabets programmer vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning¹ har man defineret de generelle målsætninger og principper for forbrugerpolitikken. I det foreløbige program fra 1975 redegøres der således for et vist antal prioriterede aktioner, der skal gennemføres, bl.a. udarbejdelse af fælles principper for angivelse af priser og, eventuelt, af enhedsprisen afhængig af vægt eller antal. I det andet program fra 1981 blev der ligeledes lagt særlig vægt på informering af forbrugerne om priserne gennem en forbedring af bestemmelserne for angivelse af priser, herunder prisen pr. måleenhed.
2. Rådet har på dette område vedtaget følgende:
  - direktiv 79/581/EØF af 19. juni 1979 som ændret ved direktiv 88/315/EØF af 7. juni 1988 om angivelse af priser på levnedsmidler²
  - direktiv 88/314/EØF af 7. juni 1988 om angivelse af priser på ikke-levnedsmidler³.

B. DEN NUVÆRENDE ORDNING VEDRØRENDE ANGIVELSE AF PRISER

3. I ovennævnte direktiver fastsættes et generelt krav om angivelse af salgsprisen og prisen pr. måleenhed på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler, der sælges i løs vægt eller færdigpakkede i variable mængder.

De forpligtelser, der følger af de to direktiver fra 1988, trådte i kraft i medlemsstaterne den 7. juni 1990.

4. Bestemmelserne for færdigpakkede varer i variable mængder i disse direktiver er meget komplekse:

Det er principielt generelt obligatorisk at anføre prisen pr. måleenhed for færdigpakkede varer i standardmængder som anført i bilagene til direktiverne.

---

¹ EFT C 92 af 25.04.1975, s. 2, og EFT C 133 af 03.06.1981, s. 2.

² EFT L 158 af 26.06.1979, s. 19, og EFT L 142 af 09.06.1988, s. 23

³ EFT L 142 af 09.06.1988, s. 19

Der er dog en række undtagelser, som i høj grad påvirker dette princip.

Hvis disse varer udbydes til de endelige forbrugere i standardiserede EF-mængdeserier, er medlemsstaterne forpligtede til at fritage visse kategorier af disse varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed.

Medlemsstaterne kan fritage visse andre af disse kategorier af varer for kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed.

I direktiverne fastsættes der for gennemførelsen af disse bestemmelser en overgangsperiode, der udløber den 7. juni 1995.

I forbindelse med de kategorier af færdigpakkede varer i standardmængder, som ikke er omfattet af bilagene til direktiverne, kan medlemsstaterne afgøre, om prisen pr. måleenhed for disse skal anføres eller ej.

5. Foruden de særlige undtagelser fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, der er fastsat i direktiverne, har medlemsstaterne mulighed for at fritage varer fra dette krav i to andre tilfælde:
  - når angivelsen af prisen pr. måleenhed ikke er oplysende og
  - i forbindelse med varer, der sælges af små detailforretninger, og som sælger udleverer direkte til køber, når angivelsen af prisen betragtes som en uforholdsmæssig stor byrde for disse forretninger eller meget vanskelig på grund af en række særlige omstændigheder i forbindelse med visse former for forretninger.

6. Det vil være hensigtsmæssigt at give en kort beskrivelse af den historiske udvikling, således at man kan forstå de forskellige etaper i udarbejdelsen af den nuværende ordning.
  - I 1979 indførte man princippet om forpligtelsen til at angive salgsprisen og prisen pr. måleenhed i forbindelse med levnedsmidler. Medlemsstaterne kunne vælge at fritage fra angivelsen af prisen pr. måleenhed i en række tilfælde, når varerne var emballerede i visse forud fastsatte mængder eller blev solgt i løs vægt eller stykvis.

Under alle omstændigheder blev den vigtigste del af retsakten stillet i bero i afventning af en beslutning, som Rådet skulle træffe i 1983 vedrørende mængdeserier.

Indtil da kunne de nationale bestemmelser opretholdes.

  - I 1981 trådte bestemmelserne om, at salgsprisen for levnedsmidler skulle angives, i kraft.

- I 1988 blev det planlagte system udvidet til også at omfatte ikke-levnedsmidler, og samtidig blev forholdet mellem måleenhed og mængdeserier præciseret. Mængdeserier for visse produkter blev tilføjet som bilag, hvilket gav ret til at fritagelse for angivelse af pris pr. måleenhed indtil udløbet af en ny overgangsperiode, nemlig den 7. juni 1995.
  - I 1990 blev det obligatorisk at angive salgsprisen for levnedsmidler og ikke-levnedsmidler, der blev solgt i løs vægt, undtagen hvis den pågældende medlemsstat foretrak, at prisen blev angivet pr. styk, samt for færdigpakkede varer i variable mængder. (et typisk eksempel er friske fødevarer).
7. Den evaluering, der i dag kan foretages af ordningens effektivitet, er derfor ikke særlig positiv.
- For det første fordi stratificeringen af lovteksterne på området har skadet formålet: seksten år efter offentliggørelsen af den første lovtekst er der endnu ikke sikret tilstrækkeligt gode prisoplysninger.
- Situationen i medlemsstaterne, nu hvor overgangsperioden er ved at være afsluttet, giver grundlag til at antage, at den ordning, der blev indledt i 1979 og færdigudbygget i 1988, ikke opfylder de aktuelle behov.
- Ganske vist har alle medlemsstaterne indsendt de lovtekster, ved hvilke direktiverne omsættes til national ret, og har således udarbejdet en ordning for prisangivelser for levnedsmidler og ikke-levnedsmidler. Nogle af dem har dog ventet helt til udløbet af overgangsperioderne med at gennemføre de obligatoriske angivelser eller fritagelser.
- Medens alle medlemsstaterne i den nationale lovgivning har indført bestemmelser om, at salgsprisen skal angives, er situationen en anden for så vidt angår angivelsen af prisen pr. måleenhed, afhængig af den betydning som de enkelte medlemsstater tillægger standardiseringen af emballage.
- Faktisk indeholder den nuværende ordning bestemmelser om, at mængdeserier kan anvendes som alternativ til angivelse af prisen pr. måleenhed, i det omfang, at det også gøres lettere at sammenligne varepriserne.
- En sådan antagelse kan dog ikke længere gøres gældende, fordi der er sket store ændringer dels med hensyn til produktionsmetoder og dels med hensyn til distribution, og fordi forbindelsen mellem måleenheder og mængdeserier udgør en for stor hindring for innovation.
8. Flere medlemsstater har gjort opmærksom på de problemer, som vil de vil løbe ind i, hvis de skal gennemføre ordningen pr. 7. juni 1995. Disse problemer vedrører først og fremmest gennemførelsen af fritagelser for angivelse af prisen pr. måleenhed, fordi de økonomiske betingelser har ændret sig mærkbart i de sidste 15 år.

C. BEHOVET FOR EN NY ORDNING

9. Revideringen af bestemmelserne skal tjene til at opfylde to mål: forbedring af den information, forbrugerne får, og sikring af, at princippet om subsidiaritet følges. Revidering af bestemmelserne skal medføre en forenkling og gøre retsreglerne på området mere effektive.

I. Forbrugerinformation

10. Retten til information har længe været anerkendt som en grundlæggende forbrugerrettighed. Domstolen har også fremhævet dette i forbindelse med afgørelsen i sagen "GB-INNO-BM" (sag nr. 362/88) af 7. marts 1990.

Den ordning, som Fællesskabet har valgt, er derfor af stor betydning, fordi den dels sikrer den nødvendige markedsgennemsigtighed og dels giver forbrugerne mulighed for vælge mellem produkterne på grundlag af relevante oplysninger.

Forenklingen vil ikke kunne forringe forbrugernes rettigheder, idet retten til forbrugeroplysning er blevet bekræftet med en ny artikel 129 A i Traktaten om Den Europæiske Union, som omhandler denne grundlæggende rettighed.

Rådet opfordrede på dets møde vedrørende forbrugerforhold den 5. april 1993 Kommissionen til at se nærmere på en række spørgsmål og forelægge Rådet dens konklusioner. Det blev præciseret, at Kommissionen skal tage højde for, at mærkningen bl.a. skal være gennemskuelig, dvs. gøre det muligt for forbrugerne at sammenligne forskellige varer inden for samme varegruppe for så vidt angår kvalitet og pris.

11. Da den nuværende ordning er så kompliceret, som den er, råder forbrugerne i øjeblikket ikke over disse gennemskuelige oplysninger om priserne. Især det forhold at man undtager varer, der markedsføres færdigpakkede i Fællesskabets mængdeserier, fra bestemmelsen om, at prisen pr. måleenhed skal angives, bevirker at det bliver umuligt for forbrugerne at foretage en let sammenligning af priserne på ensartede produkter, fordi prisen pr. måleenhed er angivet nogle gange, og nogle gange ikke. Det er f.eks. tilfældet:

- for konsumis, hvor prisen pr. liter skal angives, hvis mængden er 250 g, men ikke hvis den er 300 g.
- for frugt- og grønsagskonserver i metaldåser eller glasemballage, hvor prisen pr. kilo eller pr. liter skal angives, hvis mængden er 250 g eller 500 g eller 1 l, men ikke hvis emballagen har et rumindhold på 156, 212, 314, 370, 425, 580 .... ml.

Disse situationer skyldes de eksisterende regler på området, i hvilke der arbejdes med en tæt forbindelse mellem standardisering af emballage og angivelse af priser.

Rådet havde i øvrigt i en resolution af 7. juni 1988⁴ anmodet om en revidering af mængdeserierne.

Målsætningen med denne resolution, nemlig inden for rammerne af standardiseringen af færdigpakninger at fastsætte mængdeserier, der var enkle og let sammenlignelige, og som kunne lette sammenligningen af priser, og derfor lade en sådan standardisering erstatte forpligtelsen til at angive prisen pr. måleenhed, har ikke kunnet opfyldes.

Det forhold, at fastsættelsen af mængdeserier ligger forud for den målsætning, der opstilles i direktivet, har betydet, at producenterne og distributørerne allerede havde foretaget investeringer for at rationalisere deres forsyningskæder. Dette har begrænset muligheder for senere at foretage de forenklinger af de eksisterende mængdeserier, som Rådet har ønsket, således som det er blevet påvist i det arbejde, der er blevet udført de seneste år for at opfylde ovennævnte målsætning.

Selv om man kan mene, at mængdeserierne fortsat indebærer fordele i sig selv, f.eks. i form af loyale transaktioner eller beskyttelse af miljøet, så er det ikke desto mindre Kommissionens vurdering ud fra de nuværende erfaringer og på grundlag af den nuværende ordnings kompleksitet og det umulige i at opfylde den målsætning om substitution, der blev fastsat af Rådet i 1988, at en forenkling af det nuværende system, nødvendigvis skal omfatte en fjernelse af den sammenhæng, der er blevet skabt mellem angivelse af pris pr. måleenhed og de færdigpakkede mængdeserier.

12. Prisernes gennemsigtighed skal også prioriteres under henvisning til traktatens bestemmelser om gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. I forbindelse med tredje fase og indførelsen af den fælles mønt, er det absolut nødvendigt, at forbrugerne gives enkle sammenligningselementer, således at de kan sammenligne varernes priser, både mellem de enkelte varer, men også mellem den gamle og den nye møntenhed. Gennemsigtigheden skal derfor forbedres betydeligt, og de nye bestemmelser skal træde i kraft så tidligt, at de får virkning i forbindelse med overgangen til den fælles møntenhed.

II. Subsidiaritet

13. Kommissionen har i forbindelse med sit arbejde med at føre tilsyn med gennemførelsen af den ordning, der blev vedtaget i 1988, konstateret, at en række medlemsstater havde vanskeligheder med at fastlægge de retsregler, som skulle omsætte direktiv 88/314/EØF og 88/315/EØF i national ret. De spørgsmål, der i den forbindelse blev fremført, drejede sig hovedsagelig om den del af bestemmelserne, der vedrører prisen pr. måleenhed, på grund af de valgmuligheder, som de færdigpakkede mængdeserier på fællesskabsplan og nationalt plan indebar.

---

⁴ Rådets resolution af 7. Juni 1988 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler (EFT C 153 af 11.6.1988, s. 1)

I betragtning af den forholdsvis lange frist (7 år), der var forudset som overgangsperiode, har medlemsstaterne imidlertid haft tendens til at vente med at præcisere gennemførelsesbestemmelserne indtil udløbet af denne overgangsperiode.

Det er således nu, hvor denne periode nærmer sig sin afslutning, at vanskelighederne er blevet mere iøjnefaldende. Disse vanskeligheder er blevet større på grund af de ændringer, der er sket i løbet af perioden med hensyn til markedsføringsmetoder.

Kommissionen ønskede at henlede opmærksomheden på denne situation i forbindelse med den første rapport til Rådet i november 1993 om tilpasningen af den eksisterende lovgivning til subsidiaritetsprincippet (KOM(93) 545 endelig udg. af 24.11.1993).

I denne rapport gjorde Kommissionen således opmærksom på de tre direktiver vedrørende forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler og gjorde rede for de konstaterede vanskeligheder. Der blev i rapporten peget på, at erfaringerne med at gennemføre direktiverne om angivelse af priser viser, at de nuværende bestemmelser er meget komplekse, ufuldstændige og uden tvivl for detaljerede. Kommissionen har følgelig foreslået en revidering af ovennævnte tre direktiver, hvor formålet er at forenkle disse.

14. Analysen viste ligeledes, at det er nødvendigt at tage hensyn til, at situationen i medlemsstaterne med hensyn til forbrugsmåder, handelspraksis, købekraft og distributionssystem er temmelig forskellig. Desuden har medlemsstaterne deres egne erfaringer med, hvorledes priser bedst angives, hvilket også skyldes gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne på området, og dette forhold bør udnyttes i forbindelse med en evaluering af bestemmelsernes effektivitet.
15. Forpligtelsen til at forenkle bør derfor anvendes fuldt ud her, og det af flere grunde:
  - Produktions- og markedsføringsmetoderne har ændret sig i betydelig grad, og der bør tages hensyn til dette.
  - Da medlemsstaterne kan have problemer med at indkredse de produkter eller produktlinjer, for hvilke der skal angives en pris pr. måleenhed, bør reglerne forenkles betydeligt for at forbedre effektiviteten.
  - Mangfoldigheden af fritagelsesmuligheder for serier af færdigpakninger, uanset om disse fastsættes på fællesskabsplan eller nationalt plan, ville gøre ordningen alt for indviklet, og denne ville ved gennemførelse på nationalt plan blive meget forvirrende for operatørerne.
  - Da mulighederne for fritagelser for visse forretningstyper har givet anledning til afvigende synspunkter, er der behov for en klarlægning af målsætningerne.

- Da ønsket om optimal information om priserne deles fuldt ud af alle medlemsstaterne, vil det være hensigtsmæssigt igen at bekræfte det nyttige i det at kunne sammenligne priser i alle situationer.
16. Da forenklingsprocessen ikke må føre til en forringelse af forbrugerbeskyttelsen, er det derfor nødvendigt at fremhæve vigtigheden af at angive salgsprisen og prisen pr. måleenhed, hvilket i langt de fleste tilfælde stadigvæk er nødvendigt.

De erfaringer, der er gjort i de medlemsstater, der har valgt allerede at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med hensyn til information om varepriser, viser, at angivelse af både salgsprisen og prisen pr. måleenhed - når sidstnævnte er relevant - er den mest enkle og effektive metode til at gøre priserne sammenlignelige for forbrugerne.

Det er derfor, at man i dette forslag har valgt denne løsningsmodel, således at EU bliver i stand til at tilbyde forbrugerne i alle medlemsstaterne et tilsvarende højt beskyttelsesniveau ved at sikre dem et homogent informationsniveau, og dermed er et fællesskabsinitiativ berettiget.

Medlemsstaterne vil for deres vedkommende få mulighed for at give dispensation fra kravet om angivelsen af prisen pr. måleenhed i de tilfælde, hvor en sådan angivelse ikke giver forbrugerne en relevant oplysning. De får ligeledes mulighed for at tage hensyn til eventuelle tilpasningsvanskeligheder for små detailforretninger.

D. ØKONOMISK VIRKNING

17. Den påtænkte forenkling kræver nødvendigvis nogle helhedsovervejelser, og i de retningslinjer, der udstikkes, skal der tages hensyn til alle de foreliggende interesser. En forenkling vil være til gavn for alle, både for forbrugerne og for de berørte operatører, der vil skulle administrere de forenkede regler.

Selv om forbedringen af gennemsigtigheden og forbrugerinformationen vil medføre nogle ekstraomkostninger for virksomhederne, vil der dog på længere sigt kunne opnås fordele. Medens forbrugerne allerede vil kunne mærke nogle fordele på kort sigt, vil man også med rimelighed på mellemlangt sigt - dvs. den periode på fire år, der er fastsat i forslaget - kunne regne med en ikke ubetydelig gevinst for handels- og industrisektoren som følge af den foreslåede forenkling, herunder bl.a. administrationen af de forskellige former for prisangivelser.

18. For så nøjagtigt som muligt at kunne evaluere den præcise rækkevidde af den foreslåede forenkling er der sidste år blevet foretaget et meget stort antal høringer af eksperter i medlemsstaterne og af de berørte økonomiske operatører.

Af disse høringer fremgår det, at forbrugerrepræsentanterne er de eneste, der helt utvetydigt går ind for en generel forpligtelse til at angive prisen pr. måleenhed. Faktisk har høringerne vist, at der er flere, der sætter spørgsmålstegn ved en mere systematisk forpligtelse til at angive prisen pr. måleenhed for at gøre det lettere at foretage sammenligninger.

For så vidt angår industrien er der en del, der understreger de store investeringer, der er foretaget for at rationalisere produkternes emballering, medens en anden del har udtrykt stærke ønsker om mere frihed med hensyn til emballeringen af produkterne.

Handelen er også delt. Samtidig med at man erkender, at de store distributionsvirksomheder i stadig højere grad angiver prisen pr. måleenhed, er der stadig nogen frygt for de byrder, der vil kunne pålægges visse forretningstyper, der endnu ikke råder over tilstrækkelige midler.

19. Den frygt, som en del af industrien påberåber sig, kan forekomme ubegrundet, idet det påhviler distributøren at angive prisen.

I virkeligheden vedrører den frygt, der er blevet givet udtryk for, varigheden af de standardiserede mængdeserier, som er blevet udarbejdet både på fællesskabsniveau og nationalt niveau. I den nuværende ordning var der blevet indbygget en tæt forbindelse mellem mængdeserie og pris pr. måleenhed. Det erkendes i øvrigt, at visse mængdeserier har en egen nytteværdi med hensyn til produktionsbesparelser og med hensyn til varenes frie bevægelighed, samt med hensyn til at bevare miljøet.

20. Andre indsigelser gælder de ekstra byrder, som handelen skulle blive pålagt ved indførelse af en ny ordning.

På europæisk plan angives varepriserne, når man i forbindelse med distributionen anvender aflæsning af strekkoder, generelt hovedsageligt ved hjælp af prismærker på hylderne. Udsalgssteder, der endnu ikke har indført aflæsning af strekkoder, anvender individuel prismærkning.

Ved ikke at skulle sætte pris på hver enkelt vare opnås der en besparelse, der skønnes at ligge på 0,5-1% af omsætningen. En virksomhed kan også, selv om den anvender strekkoder, af marketingsmæssige årsager prismærke hver enkelt vare.

Det skønnes i henhold til en undersøgelse, Kommissionen har fået foretaget, at inden for de sidste par år er et meget stort antal små og mellemstore europæiske distributører begyndt at anvende strekkoder med mere eller mindre avancerede optiske læsere.

Selv om denne nye informationsteknik har til formål at sikre en bedre styring af distributionen (forbedret produktivitet, kendskab til markedet og handelsrelationer), kan den også udgøre en fordel for forbrugerne (hurtigere aflæsning af priserne ved kassen, mere detaljeret bon, færre aflæsningsfejl etc.).

Uanset dette gør systemet det lettere at styre prismærkningen af varerne, således at man kan fastsætte og angive prisen pr. måleenhed samtidig med, at man opfylder det nuværende krav om at angive salgsprisen. Dette indebærer ingen meromkostninger af betydning, navnlig hvis priserne anføres på hylderne, fordi det i de fleste tilfælde er tilstrækkeligt at foretage mindre ændringer af det programmel, der anvendes til at fastsætte salgsprisen.

Endvidere er omkostningerne til det personale, der er nødvendigt i forbindelse med prismærker på hylderne og kontrol med disse næsten identiske, uanset om der på samme mærke kun skal anføres salgsprisen eller begge priser.

Endelig skal det nævnes, at der foregår en temmelig hurtig innovation i denne sektor, og at nye generationer af strekkodelæsere hurtigt vil kunne komme på markedet.

21. På det seneste har man i øvrigt kunnet konstatere følgende:

1. Med undtagelse af Tyskland og Grækenland (i sidstnævnte land anvendes optisk aflæsning af strekkoder endnu kun i beskedent omfang) anvender man eller har man i størstedelen af de store og middelstore forretninger til hensigt at anvende pris pr. måleenhed på kort sigt.
2. I resten af de middelstore og store forretninger overvejer man på nuværende tidspunkt denne mulighed, hovedsageligt af handelsmæssige årsager.

Der skal helt sikkert også tages hensyn til mulige besparelser som følge af en generel anvendelse af priser pr. måleenhed. Det er selvfølgelig dyrere at skulle finde frem til de varer, for hvilke denne pris skal angives, end at fastsætte en standardregel for hver afdeling eller varegruppe.

Visse medlemsstater kan dog vurdere, at det kan være vanskeligt for nogle af de små detailhandlere at tilpasse sig regler inden for den fastsatte frist. Muligheden for at forlænge fristen med indtil yderligere fire år skulle gøre det muligt at overvinde disse eventuelle vanskeligheder.

Det er ligeledes med henblik på at lette denne tilpasning, specielt via udveksling af oplysninger om metoderne, at Kommissionen to år før udløbet af forlængelsen vil forelægge en rapport, hvori den evaluerer situationen for de små detailforretninger.

E. DEN FORESLÅEDE NYE ORDNING

22. Den nye ordning har således to formål, nemlig at beskytte forbrugerne og forenkle de gældende bestemmelser. På grundlag af de ret omfattende høringer, der har været foranstaltet, har det været muligt at udforme en række retningslinjer.

- Nødvendigheden af, at de eksisterende retsregler gøres mere effektive, i og med at de forenkles:
ingen kan være tjent med at måtte konstatere, at ordningen i den grad er kompliceret, at langt de fleste forbrugere og forretningsdrivende er ude af stand til at forstå eller anvende dem. En række medlemsstater har understreget dette punkt og betonet nødvendigheden af at forenkle reglerne.
- Forenklingsbestræbelserne gør det muligt for Fællesskabet at tilbyde forbrugerne et ensartet oplysningsniveau hvad priser angår, hvilket jo er en

støtte til de politiske bestræbelser, der udfoldes på nationalt plan. Forslaget opstiller således en fællesnævner for de mål, der skal opfyldes.

- Fjernelse af forbindelsen mellem forbrugeroplysning og de bestræbelser, der gennemføres med henblik på standardisering af vareemballager:
Forbrugernes ret til oplysninger i henhold til bestemmelserne i artikel 129 A i traktaten må ikke længere forringes som følge af den komplicerede opbygning af det nuværende system, og prisernes gennemsigtighed bør anerkendes som et prioriteret mål.
- Presserende behov for en samlet løsning:
det er ofte blevet påpeget, at den overgangsperiode, der blev fastsat for den nuværende ordning, snart udløber. Det har derfor været på sin plads at foreslå en tilpasset ordning for at garantere samtlige berørte parter retssikkerhed, uden at dette berører Fællesskabets beslutningsproces.

23. For at opfylde disse mål forelagde Kommissionen den 5. december 1994 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 79/581/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler, ændret ved Rådets direktiv 88/315/EØF og Rådets direktiv 88/314/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på ikke-levnedsmidler - KOM (94) 431 endelig udg..

I henhold til dette forslag, der er blevet ændret efter den førstebehandling, der er omhandlet i artikel 189B i traktaten, forlænges overgangsperioden for den nuværende ordning med to år, hvorefter den nye forenkledede ordning skal træde i kraft.

Det er vigtigt, at sikre den nuværende ordning rent juridisk og fastsætte en rimelig frist for indførelsen af den nye forenkledede ordning.

Dette "forlængelsesforslag" er blevet forelagt Europa-Parlamentet og Rådet til behandling.

24. Retsgrundlaget for forslaget til forenklet ordning er artikel 129A, stk. 2. Ved at bryde den eksisterende forbindelse mellem direktiverne om angivelse af prisen pr. måleenhed og fællesskabsordningen vedrørende færdigpakkede varer i standardmængder - der navnlig tager sigte på at sikre de pågældende varers frie bevægelighed i det indre marked, - indgår politikken med angivelse af prisen pr. måleenhed fremover som led i disse "specifikke aktioner", som støtter og supplerer den politik, som medlemsstaterne fører for at beskytte forbrugernes økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning, således som det fremgår af stk. 1. b) i artikel 129A.
25. For at opfylde det tilsigtede mål, dvs. en forbedring af forbrugeroplysningen om forbrugerpriser, påtænker Kommissionen at udarbejde en rapport, som vil blive forelagt institutionerne senest fire år efter at bestemmelserne i dette direktiv er trådt i kraft.

Formålet med denne rapport er at fremlægge en opgørelse over de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i forbindelse med direktivets gennemførelse, særlig de i artikel 6 omhandlede foranstaltninger. Målet er således at gøre det muligt at vurdere medlemsstaternes og Fællesskabets respektive bidrag til forbedringen af forbrugeroplysningen om priser.

26. To år forud for denne samlede rapport vil der blive forelagt en foreløbig rapport, der mere specielt vil beskæftige sig med de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på, at de små detailforretninger kan tilpasse sig ordningen efter at have fået udsættelse for pligten til at angive prisen pr. måleenhed.

For at sikre opfyldelsen af målsætningen om en forbedret forbrugeroplysning vil Kommissionen forelægge denne første midlertidige rapport med det formål at gøre status over de muligheder, som den teknologiske udvikling åbner for de små detailhandlende samt for at vurdere, på hvilken måde sektoren bliver inddraget i arbejdet med indførelsen af den fælles mønt.

F FORSLAGETS INDHOLD

27. Det påtænkte indhold i den forenkede ordning

Artikel 1

I artikel 1 fastsættes direktivets anvendelsesområde og et generelt princip om angivelse af både salgspris og pris pr. måleenhed for at sikre en tilstrækkelig god informering af forbrugerne, uanset om der er tale om levnedsmidler eller ikke-levnedsmidler. Anvendelsesområdet er bevidst indskrænket til de tilfælde, hvor prissammenligningen er relevant, for at foranstaltningen ikke skal række ud over, hvad der er nødvendigt. Der forekommer faktisk en række situationer, hvor prissammenligningen ikke giver nogen oplysning, som er vigtige for forbrugeren, især når varerne har vidt forskellige kendetegn eller når de opfylder uensartede behov hos forbrugerne.

Dette gælder f.eks. personlige varer, beklædningsartikler, motorkøretøjer, møbler og alle varer, hvor en angivelse af mål, det være sig vægt, længde eller en anden størrelse, ikke giver nogen oplysning, som er relevant ved sammenligning af prisen.

Forpligtelsen til at angive priser påhviler sælgeren, som udbyder varerne til salg til offentligheden, til den endelige forbruger, til en fysisk person, der ikke køber varen med henblik på anvendelse i industrielt eller handelsmæssigt øjemed. I forholdet mellem leverandør og detailhandlende er der således intet krav om prisangivelse på varerne.

Artikel 2

Artikel 2 vedrører definitioner på relevante begreber i direktivet. Definitionerne er delvis baseret på de allerede eksisterende direktiver om angivelse af priser.

Formuleringen er blevet ændret for at tage hensyn til, at visse varer generelt og sædvanligvis sælges i mængder, der er forskellige fra de grundlæggende anvendte mængder. Medlemsstaterne har mulighed for at træffe beslutning om, at prisen pr. måleenhed angives med en sådan mængde som reference. Sådanne valg skal naturligvis være begrundede.

Artikel 3

Artikel 3 indeholder principperne: forpligtelsen til at angive både salgsprisen og prisen pr. måleenhed.

I forbindelse med varer, der sælges i løs vægt, kræves det kun, at prisen pr. måleenhed angives, eftersom salgsprisen på den mængde af varen, som forbrugeren ønsker, ikke kan angives på forhånd.

Artikel 4

Denne artikel omhandler de krav, som bør sikres overholdt ved hjælp af prisangivelsen. Det drejer sig om at sikre, at målet om forbrugeroplysning virkelig opfyldes.

Artikel 5

Heri fastsættes det, at det er et anliggende for medlemsstaterne at fastsætte praksis for mærkning eller etikettering, idet dette skal ske under hensyntagen til forretningsmæssig praksis. Således kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, hvorvidt det er nødvendigt at prismærke de enkelte vareenheder, eller om det under visse omstændigheder og for visse varer er nok at angive prisen på den pågældende varehylde.

Det er som led i de samme effektivitetsbestrebelsers, at medlemsstaterne foranlediges til at præcisere de tilfælde, hvor den valgte måleenhed skal afvige fra de vægt- eller måleenheder, der nævnes i artikel 2b.

Artikel 6

I artikel 6 præciseres medlemsstaternes rolle i forbindelse med valget af dispensationer til en række varer, for hvilke en angivelse af prisen pr. måleenhed ikke er relevant for forbrugeroplysningen. Artiklen er formuleret på denne måde dels for ikke at indskrænke direktivets generelle anvendelsesområde, dels for at opstille en række generelle kriterier til medlemsstaterne, når disse skal fastsætte omfanget af undtagelserne.

Hvad ikke-levnedsmidler angår eksisterer der tydeligvis et stort udvalg af varer, for hvilke prisen pr. måleenhed ikke er af afgørende vigtighed. Medlemsstaterne ville derfor med henblik på lettere at forvalte ordningen med fordel kunne udarbejde en positivliste over de pågældende varer, frem for en negativliste over undtagelserne, som ville blive mere omfattende.

Artikel 7

I henhold til denne artikel får medlemsstaterne endvidere mulighed for om nødvendigt at forlænge tilpasningsperioden for små detailforretninger med højst 4 år yderligere for så vidt angår forpligtelsen til at angive prisen pr. måleenhed. En samlet frist på 6 år forekommer at være tilstrækkelig til, at alle detailhandlende vil kunne opfylde den generelle målsætning om forbrugeroplysning.

Artikel 8

Indeholder bestemmelserne vedrørende medlemsstaternes opfølgning af gennemførelsen, især om sanktioner.

Artikel 9

I artikel 9 fastsættes, at den nuværende ordning ophæves ved udløbet af den i den efterfølgende artikel omhandlede periode til tilpasning og iværksættelse af den nye ordning, nærmere betegnet den 7. juni 1997.

Artikel 10

I artikel 10 fastsættes fristerne for iværksættelsen af den nye ordning. I artiklen påpeges det, at medlemsstaterne skal give meddelelse om de fritagelsesmuligheder, som de til den tid har valgt.

Artikel 11

I artikel 11 fastsættes det, at Kommissionen overvåger gennemførelsen af ordningen og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen senest fire år efter fristen for direktivets omsætning til national ret.

To år forud for denne rapport udarbejdes der en midlertidig rapport, der beskæftiger sig med de små detailforretningers tilpasningsvilkår, i lyset af de valg, som medlemsstaterne har foretaget i henhold til artikel 7, samt de meddelelser, som er modtaget i henhold til artikel 10, stk. 3.

Artikel 12

Der er tale om den sædvanlige omtale af gennemførelsen af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

**FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV OM FORBRUGERBESKYTTELSE
I FORBINDELSE MED ANGIVELSE AF
PRISER PÅ FORBRUGSVARER**

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om forbrugerbeskyttelse
i forbindelse med angivelse af
priser på forbrugsvarer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 129 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Det er vigtigt at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og Fællesskabet bidrager hertil gennem særlige aktioner, som bl.a. skal sikre en passende forbrugeroplysning vedrørende priserne på de varer, som udbydes,
2. i henhold til Fællesskabets programmer for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning³ skal der udarbejdes fælles principper vedrørende prisangivelser;
3. disse principper er fastsat i Rådets direktiv 79/581/EØF af 19. juni 1979⁴ som ændret ved Rådets direktiv 88/315/EØF⁵ om angivelse af priser på levnedsmidler samt i Rådets direktiv 88/314/EØF af 7. juni 1988⁶ om angivelse af priser på ikke-levnedsmidler;
4. forpligtelsen til at angive salgsprisen og prisen pr. måleenhed bidrager i betydelig grad til forbedring af forbrugeroplysningen, idet det giver dem nogle oplysninger, der er afgørende for at kunne foretage rationelle valg.

---

¹ EFT

² EFT

³ EFT C 92 af 25.04.1975, s. 2, og EFT C 133 af 03.06.1981, s. 2

⁴ EFT L 158 af 26.06.1979, s. 19

⁵ EFT L 142 af 09.06.1988, s. 23

⁶ EFT L 142 af 09.06.1988, s. 19

5. den ordning, der var blevet vedtaget omfattede en række undtagelser fra den generelle regel om at prisen pr. måleenhed skulle angives, bl.a. i tilfælde hvor varerne blev markedsført i antal eller rummængder, der svarede til mængdeserier fastsat på fællesskabsplan.
6. denne forbindelse mellem angivelse af prisen pr. måleenhed og standardiseringen af emballager har ført til nogle stivheder i forbindelse med gennemførelsen af den vedtagne ordning, der har vist sig at være al for kompliceret at anvende, og man bør derfor afskaffe denne forbindelse for at opnå den nødvendige forenkling, uden at dette berører ordningen vedrørende standardisering af emballager.
7. der skal tages hensyn til alle de vanskeligheder, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af den ordning, der er truffet bestemmelse om i ovennævnte direktiver, og der skal foreslås en ny forenklet ordning, som skal gøre det lettere at opnå det centrale mål, nemlig at sikre en tilstrækkelig god forbrugeroplysning.
8. angivelsen af salgsprisen på varer og angivelsen af prisen pr. måleenhed giver på den mest enkle facon forbrugerne de bedste muligheder for at evaluere og sammenligne varernes art og kvalitet og gør det muligt for dem at foretage et bevidst valg, der er baseret på en række enkle sammenligninger;
9. det er derfor nødvendigt at opretholde et generelt krav om angivelse af både salgsprisen og prisen pr. måleenhed på alle varer med undtagelse af varer, der sælges i løs vægt, når det ikke er muligt på forhånd at fastsætte prisen på den af den endelige forbruger ønskede mængde;
10. kun ved hjælp af et regelsæt, der er tilpasset på fællesskabsplan, er det muligt at sikre en ensartet og gennemskuelig information til gavn for samtlige forbrugere i forbindelse med det indre marked; den nye forenkledede ordning er både tilstrækkelig og nødvendig, for at denne målsætning kan opfyldes;
11. endvidere er gennemskuelige priser en prioriteret opgave i forbindelse med gennemførelsen af den økonomiske og monetære union, og denne gennemskuelighed skal derfor forbedres markant og dens gennemførelse være forberedt i så god tid, at den kan ledsage overgangen til den fælles mønt;
12. indførelsen af den fælles mønt vil i høj grad blive lettet ved at forbrugerne får stillet enkle referenceelementer til rådighed, ved hjælp af hvilke de bliver i stand til at sammenligne varepriserne;
13. det er nødvendigt at tage hensyn til, at visse varer generelt og sædvanligvis sælges i mængder, der er forskellige fra de grundlæggende anvendte mængder, der er nævnt i direktivet, og det er derfor hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne i visse begrundede tilfælde kan tillade, at prisen pr. måleenhed angives under henvisning til den mængde, der er blevet stadfæstet gennem skik og brug;
14. medlemsstaterne bør råde over muligheder for at tilpasse forpligtelsen til at angive prisen pr. enhed for så vidt angår visse brancher eller visse former for

forretninger, og ligeledes for at kunne vurdere, at en sådan angivelse ikke er nødvendig for en række varer, når den ikke udgør en relevant oplysning til forbrugerne;

15. det er ligeledes hensigtsmæssigt at bevare medlemsstaternes mulighed for at tillade undtagelser fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed på varer, for hvilke denne prisangivelse ikke er oplysende eller hvor oplysningen vil kunne skabe forvirring; dette gælder navnlig i tilfælde af, at mængdeangivelsen ikke udgør en nødvendig oplysning med henblik på prissammenligningen eller i tilfælde af, at forskellige varer markedsføres i en og samme emballage.
16. med henblik på at lette anvendelsen af den indførte ordning har medlemsstaterne, for så vidt angår ikke-levnedsmidler, mulighed for at opstille fortegnelsen over de varer eller varegrupper, som fortsat vil være omfattet af forpligtelsen til angivelse af prisen pr. måleenhed;
17. der bør tages hensyn til udviklingen inden for distributionsformerne, og der skal findes frem til løsninger, der med mindst mulige marginalomkostninger sikrer en optimal informering af forbrugerne om varernes priser;
18. det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tilpasningsperiode af en varighed, der skal være afhængig af, hvilke økonomiske operatører der berøres, således at disse kan fastsætte de nærmere bestemmelser for, hvorledes prisen pr. måleenhed skal angives;
19. de tilpasninger, der skal foretages i de små detailforretninger, skal gøres til genstand for særlig opmærksomhed, navnlig under hensyntagen til den teknologiske udvikling og til den tidsplan, der er fastsat for indførelsen af den fælles mønt, og med henblik herpå vil Kommissionen forelægge en rapport, hvori den vurderer situationen to år før den sidste frist, som er fastsat for den fuldstændige gennemførelse af ordningen -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål at fastsætte krav om angivelse af salgsprisen og prisen pr. måleenhed for varer, som de handlende udbyder til de endelige forbrugere, for således at gøre det lettere at foretage en prissammenligning, når en sådan må anses for at være relevant.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) salgsprisen: prisen for en given mængde af varen;

- b) prisen pr. måleenhed: prisen for et kilogram, en liter, en meter, en kvadratmeter eller en kubikmeter af varen eller en enkelt anden mængde, når denne generelt og sædvanligvis anvendes i medlemsstaterne i forbindelse med salg af særlige varer;
- c) varer, der sælges i løs vægt: varer, der ikke er færdigpakket, og som først måles eller vejes i overværelse af den endelige forbruger;

Artikel 3

1. Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal anføres på alle de varer, der er nævnt i artikel 1, dog med forbehold af artikel 6.
2. For varer, der sælges i løs vægt, skal prisen pr. måleenhed angives for alle de varer, der er nævnt i artikel 1, eftersom det ikke er muligt på forhånd at fastsætte salgsprisen på den af den endelige forbruger ønskede mængde.

Artikel 4

1. Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal angives på en sådan måde, at de ikke kan misforstås, er umiddelbart synlige og let læselige.
2. Salgsprisen og prisen pr. måleenhed skal svare til varernes endelige pris i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning.
3. Prisen pr. måleenhed skal i henhold til den nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen svare til den anførte mængde. Der henvises især til varernes netto-mængde.

Artikel 5

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser for angivelse af priser, bl.a. i forbindelse med priser, der gælder for en mængde, der generelt og sædvanligvis anvendes, således som omhandlet i artikel 2, litra b).

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan fritage varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, for hvilke en sådan angivelse ikke er relevant som følge af deres art, præsentation, eller anvendelse og for hvilke en sådan angivelse ikke er hensigtsmæssige oplysning for forbrugeren eller vil kunne give anledning til forvirring.
2. Medlemsstaterne kan fritage varer fra kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed, hvis angivelse af længde, vægt eller rumfang er ikke påkrævet i henhold til enten nationale bestemmelser eller EU-bestemmelser. Denne mulighed vedrører navnlig varer, der sælges stykvis.

3. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2 i denne artikel kan medlemsstaterne, for så vidt angår ikke-levnedsmidler, opstille en fortegnelse over varer eller varekategorier, der fortsat er omfattet af kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om at kravet om angivelse af prisen pr. måleenhed for andre varer end dem, der sælges i løs vægt, og som udbydes i små detailforretninger, skal være opfyldt senest den 6. juni 2001, såfremt forpligtelsen til at angive prisen pr. måleenhed fra den 7. juni 1997

- kan medføre en uforholdsmæssig stor byrde for forretningerne, eller
- forekommer praktisk uigennemførlige som følge af antallet af udbudte varer, salgsarealets størrelse, indretningen af salgsstedet eller særlige forhold for visse forretningsformer, som f.eks. visse særlige typer af vandrehandel.

Artikel 8

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af dette. De fastsatte sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have en præventiv virkning.

Artikel 9

Rådets direktiv 79/581/EØF af 19. juni 1979, som ændret ved Rådets direktiv 88/315/EØF af 7. juni 1988, samt Rådets direktiv 88/314/EØF af 7. juni 1988 ophæves med virkning pr. 7. juni 1997.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 6. juni 1997. De underretter straks Kommissionen herom. De vedtagne bestemmelser gælder pr. 7. juni 1997.
2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. De meddeler navnlig de bestemmelser, der er udstedt i medfør af artikel 5, 6 og 7, samt alle senere ændringer heraf.
4. Medlemsstaterne giver meddelelse om de sanktioner, der er omhandlet i artikel 8, samt om alle senere ændringer af disse.

Artikel 11

1. Kommissionen forelægger senest 2 år efter den i artikel 10, stk. 1, anførte dato Europa-Parlamentet og Rådet en foreløbig rapport om gennemførelsen af de i artikel 7 fastsatte bestemmelser.
2. Kommissionens forelægger senest 4 år efter den i artikel 10, stk. 1, anførte dato Europa-Parlamentet og Rådet en samlet rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget den .....

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

KONSEKVENSANALYSE

Forslagets konsekvenser for virksomheder,
særlig små og mellemstore virksomheder

Forslagets titel

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer.

Dokumentets referencenummer

KOM(95) 276

Forslaget

1. Som anført af Kommissionen i dens rapport til Det Europæiske Råd om tilpasning af gældende lovgivning til nærhedsprincippet (KOM(93)545, endelig udg. af 24. november 1993) har erfaringerne vist, at de gældende regler har givet anledning til et vist antal problemer, som kan resumeres således:

- reglerne er meget detaljerede og indviklede at anvende,
- industrien og distributionsleddet har, navnlig for levnedsmidlernes vedkommende, store problemer med anvendelsen af reglerne,
- flere medlemsstater har allerede meddelt Kommissionen, at de ønsker reglerne ændret før udløbet af overgangsperioden (juni 1995),
- den valgte ordning fører i praksis til standardpakninger, hvilket giver andre problemer.

I praksis viser det sig at være meget vanskeligt at vide, hvornår man skal anvende prisen pr. måleenhed, fordi det er vanskeligt at få overblik over, hvilke undtagelser der er obligatoriske eller frivillige på fællesskabsplan eller i henhold til national ret.

Ovennævnte vedrører både de produkter, som er omfattet af bestemmelserne om prisangivelse, men også de handlende, som skal anvende reglerne.

Reglerne viderefører en idé fra 1970'erne, og der er generelt set næsten ikke taget hensyn til den udvikling, der er sket inden for distribution og forbrug i de seneste 20 år.

Det er derfor nødvendigt at fremsætte et forslag, som indebærer:

- en forenkling på grundlag af erfaringerne, både med hensyn til angivelse af prisen pr. måleenhed og med hensyn til den ikke konstaterede sammenhæng mellem færdigpakkede serier og varepriser;
- at minde om de funktioner, der skal udfyldes af henholdsvis EU, medlemsstaterne og de økonomiske operatører i deres bidrag i arbejdet med at forbedre forbrugeroplysningen.

Meget omfattende høringer

2. På grundlag af de tidligere fremførte retningslinjer har GD XXIV foretaget et større antal høringer uden at udelukke nogen inden for handel, industri, repræsentanter for forbrugere samt beslutningstagere og eksperter i medlemsstaterne.

Adskillige foreløbige udkast til direktivtekst er uformelt blevet omdelt til de berørte beslutningstagere, noget der begyndte så tidligt som begyndelsen af juli 1994. Alle de organisationer, der har været til stede på ekspertmøderne, har haft mulighed for at fremsætte kommentarer eller forslag. GD XXIV har uden undtagelse reageret på alle de debatter og invitationer i forbindelse med dette emne, som handel og industri har taget initiativ til.

Så tidligt som i juli 1994 blev Det Rådgivende Forbrugerråd anmodet om at afgive udtalelse, og har siden udtalt sig til fordel for den foreslåede fremgangsmåde.

Desuden har der været foretaget enkelthøringer af virksomheder eller firmaer, som har ønsket at give udtryk for personlige synspunkter, og der er således i den forbindelse gennemført et tocifret antal høringer såvel i den vareproducerende industri som i distributionsleddet, samt hos specialister i butiksudstyr.

De drøftelser, der har fundet sted i første halvdel af 1995 i forbindelse med den interinstitutionelle gennemgang af direktivforslaget (KOM(94) 431 endelig udgave) om forlængelse af den nuværende overgangsordning, har endvidere muliggjort en uddybning af debatten, og på grundlag af de oplysninger, der blev indsamlet i denne forbindelse, har man kunnet konstatere, at der i høj grad var mulighed for bevægelse i de holdninger, som de berørte erhvervsdrivende gav udtryk for.

Det fremgik heraf, at langt de fleste af parterne i drøftelserne ønsker en forenkling af den nuværende ordning.

På samme måde viste det sig, at angivelsen af prisen pr. måleenhed helt klart er den bedst egnede og mest enkle måde at informere forbrugeren på, når det er relevant at foretage sammenligninger.

De forbehold, der blev givet udtryk for, gik på den store ekstra byrde, som dette ville påføre visse forretningsdrivende, og betænelighederne var størst hos dem, der frygter, at der fremover vil blive svigtende interesse for færdigpakninger i standardmængder, som en del af industrien udviklede i 70'erne og 80'erne.

Det bør dog understreges, at der ikke har været udelt enighed om spørgsmålet, og det skete ofte, at man konstaterede forskellige og undertiden modstridende synspunkter inden for en og samme sektor bestående af organisationer, der repræsenterer interesser, der ligger tæt på hinanden eller anses for at gøre det.

Konsekvenser for virksomhederne

3. Da det påhviler distributørerne at angive prisen pr. måleenhed, påvirkes de som de eneste.

Industrien kan således ikke med rimelighed anføre, at den har ekstra omkostninger.

Til tider argumenteres det imidlertid, at de nye regler truer de investeringer, industrien har gjort med henblik på mængdeserier. Dette argument holder ikke, for de nye regler hverken ophæver eller påvirker reglerne om de pågældende serier eller deres anvendelsesområde. De nye regler bevirker tværtimod, at de pågældende serier ikke længere er underlagt bestemmelserne om pris pr. måleenhed, og giver dermed større frihed med hensyn til den politik, der føres til fordel for de pågældende serier.

Generelt set synes de påtænkte nye regler ikke at medføre væsentlige nye omkostninger, men vil snarere indebære stordriftsfordele for handelen, selvom dette kan virke paradoksalt.

I henhold til de gældende regler skal prisen pr. måleenhed faktisk kun angives i forbindelse med visse produkter, som det ikke altid er let at identificere uden at have kendskab til serierne på EF-plan eller nationalt plan for så vidt angår færdigpakninger.

En stor del af distributionssektoren anvender moderne forvaltningsteknikker og angiver allerede prisen pr. måleenhed eller står for at gøre det. I den forbindelse anvendes der stregkoder og stregkodelæsere.

På grund af de givne midler ville det derfor på nuværende tidspunkt være mere bekosteligt blot at anvende pris pr. måleenhed for visse produkter inden for en varegruppe end at anvende metoden for hele varegruppen.

Endvidere gør flere erfaringer det muligt at evaluere nye elektroniske mærkningsmetoder til brug i butikkerne, som indebærer moderate investeringer.

På grund af samtlige de teknikker, der foreligger, eller snarest kommer til at foreligge, vil priserne således generelt blive angivet pr. måleenhed inden for en stor del af detailhandlen, uden at dette kommer til at indebære uforholdsmæssigt store omkostninger.

Hovedårsagen ligger reelt i den gradvise udbredelse af stregkoder og stregkodelæsning i hele butiksbranchen.

Lige bortset fra ferske landbrugs- og fiskerivarer i løssalg, så er allerede i dag en meget stor del af varerne forsynet med stregkoder. Desuden udnyttes stregkoder i

almindelighed ikke fuldt ud, idet metoden er blevet udviklet til at "bære" informationer om priser, og denne del af koden benyttes sædvanligvis kun af større og mellemstore butikker. På den baggrund er det hele således et spørgsmål om omkostningerne ved "prisning" og aflæsning af strejkodepriserne.

Henholder man sig til de gængse priser på det udstyr, der er tale om, og dets nuværende og forventede kapacitet, er der behov for en langt mere nuanceret vurdering af de ekstraomkostninger, der nævnes som begrundelse for betænelighederne ved en ny ordning.

Ikke desto mindre skal der ved udformningen af en ny ordning tages hensyn til den tid, det tager for de avancerede teknologier at blive udbredt og taget i brug af butiksbranchen.

De små detailforretningers tilpasning

4. På grund af de særlige forhold, der er kendetegnende for denne type forretninger, var det nødvendigt at tage ganske særlige hensyn, navnlig på grund af den store betydning, som butikkernes placering har for nærmiljøet.

Adskillige forhold er indgået i overvejelserne:

- de nødvendige sikkerhedsmæssige forholdsregler i forbindelse med ordningen for at gøre det lettere for både medlemsstaterne og for de forretningsdrivende at iværksætte den. Man foretrak på det grundlag en fleksibel løsning, der gør det muligt at tage hensyn til nærbutikkernes betydning;
- i betragtning af subsidiaritetsprincippet kom det ikke på tale at lade Fællesskabet fastsætte kriterier i form af butiksarealets størrelse eller omsætningen;
- ud fra ønsket om ikke at ændre den tilsigtede målsætning om bedre oplysninger om priser skulle Kommissionen sørge for at bidrage til gennemførelsen af en høj grad af forbrugerbeskyttelse;
- tilvejebringelsen af tekniske løsninger, som stadig er under udvikling, og visse typer specialforretningers tilpasningsbehov skulle evalueres, ikke blot hvad angår ekstraomkostninger, som eventuelt kunne vise sig at være mindre end bebudet, men også hvad angår varighed.

I lyset af ovennævnte skulle man derefter vurdere, hvor lang tid der var nødvendig for opfyldelsen af målsætningen under de bedst mulige betingelser. Høringerne har givet grundlag for den antagelse, at en frist på fire år ville være fuldt ud tilstrækkelig til de krævede tilpasninger. Fristen skal fortsat være i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat for overgangen til den fælles mønt, og alle er enige om at mene, at de handlende og forbrugerne kommer til at blive vigtige aktører i denne overgangsproces og at der i tide skal sættes ind med bevidstgørelseskampagner.

For at følge udviklingen med hensyn til disse tilpasninger på en mere præcis måde agter Kommissionen at lade Fællesskabet og de berørte forretningsdrivende få lejlighed til at tage del i vurderingerne; det er derfor planen, at der inden for en frist på to år regnet fra direktivets ikrafttræden skal udarbejdes en foreløbig rapport, der netop drejer sig om disse spørgsmål.

ISSN 0254-1459

KOM(95) 276 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02 10

Katalognummer : CB-CO-95-303-DA-C

ISBN 92-77-90625-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

27